

vedtage en heel Mængde Love af denne Art har gjort Sit til at friste Ministeren til at fremkomme med Forslag om saadanne Pensioner; men jeg troer, at det er paa Tiden, at vi blive opmærksomme derpaa og gjøre en Ende paa den Slags Pensionslove. Det er efter min Overbeviisning i høieste Grad demoraliserende for hele Folket at see en Mand, der er dømt for misligt og uredeligt Forhold, blive tillagt en Pension, medens Stodderen, som har gjort sig skyldig i det ubetydeligste Tyveri, uden Skaansel og Barmhertighed bliver idømt den Straf, som Loven byder. Jeg vil derfor tillade mig at stemme imod denne Lov paa ethvert Stadium.

Justitsministeren: Jeg holder mig forvisst om, at det ærede Thing ikke vil undre sig over, at jeg ikke følger den ærede Taler i de forskellige Bemærkninger, han har gjort med Hensyn til Motiverne til dette Lovudkast. Det fremgaar fuldkommen klart af dem, at det, man deri har fremført, er, hvad der blev antaget, ikke, som den ærede Taler bemærkede paa et andet Punkt af sit Foredrag, fra Undersøgelseskommissionens Side, men i den Dom, der afgjorde, hvilken Straf der skulde ramme den omhandlede Mand. Jeg skal naturligviis ikke inklade mig paa de Ytringer, der gik ud paa at drage Paralleller mellem, hvad der blev antaget med Hensyn til en Inspektør ved en Straffeanstalt, og hvad der kunde ramme en „simpel Mand“ under en Tyvsfag; disse Ytringer anseer jeg for at være uden al Betydning for det ærede Thing. Der er visse Bemærkninger, som ved deres første Udtalelse synes at maatte slaae med en vis Virkning, men jeg veed, at Ytringer, som de anførte, ikke ville have den Indflydelse. Den maa kun kjende lidt til Forholdene, som ikke veed, at den Maade, hvorpaa der i Dommen er gaaet frem med Hensyn til denne Mand, ogsaa idelig og ibelig bliver gjort gjældende til Fordeel for den simple og ringe Almuesmand, der maatte have gjort sig skyldig i Tyveri eller en anden Forbrydelse; thi Domstolene sørge med stor Samvittighedsfuldhed for, at Tyvsstraffen ikke skal ramme den, med Hensyn til hvem der

kunde være Tvivl om, hvorvidt han virkelig har gjort sig skyldig i en Handling af den Natur, som er bleven ham tillagt. Mange Ting i den ærede Talers Foredrag kunde, naar Omstændighederne ikke opfordrede til at lade Alt uberørt, som kan forbigaaes, fortjene at omtales, men kun eet Punkt skal jeg berøre, nemlig hvad den ærede Taler bemærkede om, at han ikke paa nogen Maade kunde tiltræde et Lovforslag, der var støttet paa det Hensyn, at denne Mand maatte ansees for affædiget af en ham utilregnelig Grund. Det er mig ubegribeligt, hvorledes man kan bruge en saadan Ytring, thi Lovforslaget gaaer jo ud paa, at Pensionen skal tilstaaes i Medhold af Pensionslovens § 6, og den ærede Rigsdagsmand vil vistnok vide, at denne Paragraf netop udfylder den store Kløft mellem § 1, som angaaer den, der entlediges af en ham utilregnelig Grund, og § 5, som angaaer den, der har gjort sig skyldig i et Forhold, som maa medføre Embedsfortabelse. § 6 bestemmer derfor, at naar en Embedsmand har gjort sig skyldig i et Forhold, der ikke kan medføre Embedsfortabelse, men dog er misligt, saaledes at det forringer den for hans Stilling fornødne Agtelse og Tillid, bestemmes hans Pension ved Lov, og det er det, Justitsministeriet, uden at behøve at rekvirere til en Undskyldning for at have ladet sig føre i Fristelse af Rigsdagen, har henholdt sig til ved at forelægge nærværende Lovudkast. I Medfør af den nævnte Bestemmelse i § 6 har Justitsministeriet været ligefrem forpligtet til at forelægge Rigsdagen et Forslag om, at denne Mand i Medhold af den nævnte Paragraf maa tilstaaes en Pension gennem Beslutning af den lovgivende Magt; men forresten vil det ogsaa sikkert fremgaae, at denne Mand's Forhold ikke har været af den Besskaffenhed, at det skal fremdrages under saa stærke Betænelser, som her ere blevne det tildeel. Den Fremstilling, der i Motiverne er givet af Kommissionsdommens Indhold, vil ganske vist vise, at han vel har forseet sig, men den Maade, hvorpaa han har gjort det, er ikke af den Natur, at den skulde afgive Grund for Rigsdagen til ikke at lade ham nyde Godt af Pensionslovens § 6.